

(Fortsat fra 2. Side).

fluere paa deres Arbejde; og ofte finder de Aflob for disse ved at offentliggøre Pjece og Bøger som de selv bekoster, eller ved at organisere eller deltage i sælsomme Bevægelser.

Mange er flinke til at holde deres Forestillinger hos sig selv, hvorimod nogle afstedkommer offentlig Skandale og maa overvæges paa en Anstalt.

Atter andre Tilfælde bliver ikke kendt.

før de har afstedkommet ubodelig Skade,

som f. Eks. den russiske Doktor, der forovede Attentat paa Præsident Doumer, og den italienske Arbejder, der skød paa Roosevelt og saarede Chicago-Borgmesteren Cermak dødeligt.

En meget almindelig Vrangforestilling blandt Paranoikere, er, at Jøder, Katoliker eller Fri-murere er ansvarlige for deres Ulykke eller Sygdom. Og derfra til at tro, at al Ulykke i Verden stammer fra et af disse Steder er der kun et Skridt.

Hitlerbevægelsen maa derfor i hvert Fald for Sindsygelæger staa som en Form for Forrykthed, en Art Forfølgelsesvanvid, hvor Jøder, er Skurkene og Syndebukkene.

Uden Tvivl en Bevægelse, hvis Ledere er Paranoikere med en beundringsværdig Energi, men en meget middelmaadig Begavelse.

Goring — maaske endog en kraftigere Personlighed end selve Hitler — er et slaaende Eksempel.

En Beretning om hans Aktioner og Taler — endog hentet fra de officielle Hitlerblade — hæver det over enhver Tvivl, at han er Paranoiker og af den farligste Art, med sin vilde Hade-fuldhed rettet mod Jøder, Fransk-mænd, Russere, Ikke-Tyskere, Ikke-Nazister, ja, i Virkeligheden mod alle, med en Paranoikers uligevægtige, lidenskabelige Impulsvitet og voldsomme, sadistiske Had.

Han er det mest karakteristiske Symptom paa Paranoia — Hadet til imaginære Forfattere. Goring fandt øjensynligt Hadet, som han ikke var i Stand til at mildne, saa trykkende, at han — som en Del Paranoikere gør — tog sin Tilflugt til Bedovelsesmidler, der kunde lindre de voldsomme, lidenskabelige Rørelser, der stod i Forbindelse med hans Vrangforestillinger.

Det vides, at saa sent som i 1925 var han — efter Vrovlet med det svenske Parti —

anbragt i et Sindsygehospital i Stockholm som en farlig, voldsom Sindssyg

og forfalden til narkotiske Midler.

Allerede den Gang led han af de Vrangforestillinger — gaende ud paa Forfølgelse fra imaginære Personer — der er saa karakteristiske for Forrykte.

Der er ingen Tvivl om, at han, hvis han blot en eneste Uge blev berøvet sin Morfin, vilde synke ned i en ynkværdig Sløvhedstilstand.

Og alligevel har denne Mand øjensynlig større eksekutiv Magt end nogen anden i Tyskland i Øjeblikket. Intet Under derfor, at Grusomheder er almindelige og oploftende Monumenter sjældne.

Hitler selv — halvt Slaver af Fødsel og Pebersvend — trods sit konventionelle og i Sandhed reaktionære Syn paa Kvinders Erhverv og paa Ægteskab — er ogsaa Paranoiker og en yderst uligevægtig Person, hvilket klart fremgaar af hans Selvbiografi.

Nazist-rædøuligheittir i Eysturriki.

I Eysturriki royna nazi-menn at gera ólúkkur fyrri at hjálpa Hitlerflokkinum at koma frammat har. — Nærhendis býinum *Krems* sum liggur við stóráina Donau, vóru blakaðir triggir sprengi-knottar eftir nokrum politimönnum, sum komu í flokki heim frá «ovilsis».

Yvir 30 menn vóru særdir og nakrir av teimum reiðiliga illa, tó er enn eingin deyður. Sprengi-knottarnir vóru blakaðir út frá einni skóg og brotsmennir — sum óll halda fyrri víst eru nazistar — flýddu inn í skógin. Fólk halda hetta vera byrjanin til fleiri nazistólúkkur og illgerðir.

Tá hetta frættist til Wien, boð-senki *Dolfuss* øllum ríkisráðunum, og avgjort varð at banna tí nationalsocialistiska flokkinum at húsast í Eysturriki. — Samstundis vóru bannaði óll teirra merki og «emblemer», og avgjort varð at lata politióð granska alt hetta «attentat»-óskilið, har hevur verið.

Han har fundet Aflob for meget af sit syglige Raseri, sit Had og sin Aggressivitet i en Form for voldsom Veltalenhed, i hvilken han har udviklet en overraskende Færdighed.

Dr. *Gobbs* — en mistormet Krobling af lignende Temperament, men mindre stupid og dog bedre uddannet — blev Hjærnen i Bevægelsen (for den Sags Skyld en anden Klassens Hjærne), medens Goring repræsenterer Haanden og Hitler Mundlæderet og Topfiguren. Alle har mere Energi end Begavelse og mere Held end virkelig Fortjent.

Rosenberg — Teoretikeren i Bevægelsen og Tilhænger af Antisemitismen — har ogsaa gennem sit Arbejde aabenbart den Mangel paa Ligevægt og sundt Omdømme, og det sadistiske Islet som er typisk for Paranoikere.

I et af sine «klassiske» Værker ønsker han, at

„hver eneste Telegrafpæl fra München til Berlin maa blive prydet med Hovedet af en fremragende Jøde“.

Hvilket normalt Menneskes retfærdige Harme over den laveste Forbrydelse vilde give sig slige Udtryk?

Rochm — en af Hitlers «Højre-hænder» — er en erklæret Homoseksuel og figurerer i en stor Skandale, der rystede Tyskland for nogle Aar siden. Skønt han har misbrugt sin militære Myndighed for at tilfredsstille sine perverse Tilbøjeligheder, er han stadig militær Nazistfører og Minister for Bayern.

Et rystende — næsten utroligt — Bevis paa Hitlersk Praxis er Dr. *Rusts* nylige Udnævnelse til Undervisningsminister i Prejsen.

For 3 Aarsiden blev han tvangs-fjærnet fra sin Gerning som Lærer bevisligt paa Grund af Paralyse, en Sygdom i Hjernens, forårsaget af Syfilis, Hjernevævet ødelægges og Hjernens Virksomhed gradvis sløves.

Nu er han overste Insants for al Uddannelse i Prejsen og har faaet til Opgave af afskedige Lærere fra deres Skoler og Professore fra deres Universitetsposter, fordi de enten er Jøder eller hylder radikale (socialdemokratiske) Principper.

Mænd med international Berømmelse som Videnskabsmænd er blevet forjaget fra deres Laboratorier og deres Værker ødelagte — efter Ordre fra en Mand med en syfilistisk Hjernelidelse.

Man tvinges til at spørge: Hvad godt kan slige Individer bringe Tyskland? Professionelt og følelsesmæssigt er jeg tilbøjelig til at nære Sympati for den uligevægtige Sindssyge, der trænger til Hjælp i Stedet for at mishandles. Men den Sindssyge, der gaar amok, maa til Beskyttelse for Samfundet — og hvis læmpeligere Midler slaar fejl — uskadeliggøres.

Hitler-Styret frygter en Undersøgelse.

Et engelsk Forslag afslører Nazi.

Af Bladet »Sunday Referee« er rettet Henvendelse til Tysklands Udenrigsminister v. Neurath, om den tyske Regering ikke vilde være indforstået med, at

der sendtes en Undersøgelseskommission under Ledelse af en højtstaaende og absolut objektiv Personlighed til Tyskland for at prøve Sandfærdigheden i Meddelelsen om Forfølgelser af Jøder, Socialdemokrater og Katoliker.

Udenrigsminister Neurath har svaret »Sunday Referee«, at dets Forslag var praktisk uigennemførligt!

Bladet skriver i den Anledning: Aabenbart frygter Nazi de Afsløringer, som kunde blive Resultatet af en saadan Kommissions Virksomhed.

I sig selv har det engelske Blads Henvendelse virket tilstrækkeligt afslørende.

De varme Kilder vil med Tiden gøre Island til Europas Køkkenhave.

Folk forestiller sig gerne Island som en kold og ugæstfri Odemærket med vidtskredte Lavamarker og Jøklers spredt omkring og iøvrigt kun mindre Arealer, hvor der gror Græs, og hvor en Haandfuld Bønder bor i Småhytter og ernærer sig ved Faareavl. Denne Forestilling, som selv i Norge er ganske almindelig, indeholder dog kun tildels de virkelige Forhold. Thi skønt kun en lille Del af Landet er beboeligt, er denne Del til Gengæld saa gavmild, at den med Lethed kunde give Føden til et mangedobbellet Indbyggertal. Og at Island besidder uanede Fremtidsmuligheder, er hævet over enhver Tvivl.

Af alt det mærkelige, som findes i Islands Natur, er de varme Kilder sikkert det forunderligste. Kilderne er nemlig Islands store Fremtid. Ved deres Hjælp kan det kolde Island faa Præg af at være et halvtropisk Land, et Tropeland med Jøklere og en Rand af sort Lava som en Krans omkring uendeligt frugtbare Oaser, frembragt af Vandet fra de varme Kilder. Det er de varme Kilder, der med Tiden skal gøre Island til Europas Køkkenhave. Det er kun et Spørgsmaal om Tid, Sagkundskab og Penge. Den tekniske Side af Sagen er allerede efter aarelange Prøver i den bedste Orden. Den manglende Sol erstatter man med kunstig Sol fra Landets Elve,

som omdannes til Hestekræfter, og Varmen faar man fra Kildevandet, som i kogende Tilstand strømmer frem af Jorden, konstant gennem Aarhundreder, saa sikkert som Nat følger paa Dag. I Virkeligheden behøver man ikke længere at udbygge nogen Elv for at faa elektrisk Energi til den kunstige Belysning. Man kan benytte Dampen fra det kogende Vand, for man leder det bort, til at drive Lavtryksturbiner, som igen frembringer Kraft til den kunstige Sol. Kilden kan saaledes give baade Varme og Lys og ny Næring til alt organisk Liv.

Det er efterhaanden gaaet op for Islænderne, at det ikke er i Vandfaldene, de hvide Kul, at Islands Fremtid ligger, men i Jordvarmen, som ved Nutidens tekniske Hjælpemidler kan tages

i Kulturens Tjeneste meget billigere end Vandfaldene.

De Videnskabsmænd, der har undersøgt Jordvarmen paa Island, er kommet til det Resultat, at der findes omtrent et Tusind Kildeaabninger og saa har man endda ikke medregnet det store Antal af Svoilkilder, Vanddampsudstrømninger og Dyndkilder, som findes spredt over Landet i Tusindvis. Først i den senere Tid har man undersøgt Kilderne med Udnyttelse for Øje, undersøgt deres fysiske og kemiske Egenskaber og deres Radioaktivitet, og man har konstateret, at de besidder helbredende Egenskaber. Men det, som man mener er det vigtigste, er Vandets Udnyttelse som Kraftkilde til Opvarmning af Bygninger.

(Fortsættes).

HAVNAR KOL- & CEMENTHANDIL

KUL

COKES

BRÆNDE

TLF. 208.

Post til Grønland.

Med S/S »Hogoy«, der afgaar fra Thorshavn til Fieringehavnen i Grønland d. 21. Juli, kan forsendes alm. Breve og mindre Pakker bestemte til Mandskabet paa færøske Skibe ved Grønland. Dog modtages ikke Pakker med Æg el. lign., som kan bevirke Beskadigelse af andre Pakker. Posten maa være indgaaet til Thorshavn senest den 20. Juli. Thorshavn Postkontor, den 8. Juli 1933.

Sum havnarbetjentur

er brådfengis pláss leyst frá 1. august til 31. december við løn 225 kr. um mánaðin.

Arbejdstid og tilfikt fæst at vita um við at venda sær til havnarskrivstovuna, sum tekur ímóti umsóknunum merktar „havnarbetjentur“ til 22. juli á miðdegi.

Tórshavn, 1. juli 1933.

Havnarstýrið.

Annoncerende!!

Vejen til en virksomhedsfuld Reklame

gaar gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“

har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige Interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“

til al Avertering i Fremtiden.

Útgevarar: Javnaðarmannafelag. Blaðstjórnir við ábyrgd: H. M. Jacobsen. Prentsmíðja B. Z. Jensens, Tórshavn.